

Kad predsednik odredi penzije

Dr Milan R. Kovačević

LIČNI STAV

Loš je u Danasu od 26. maja naslov „Najmanje penzije će rasti najmanje, a najveće najviše“. Upravo je drugačije predsednik odredio kakve će penzije da budu za možda pola godine ili još kasnije. Biće kad i o tome on odluči. Po ovoj njegovoj odluci zakon o privremenom smanjenju penzija će važiti najmanje još četiri godine, a možda još više. Predsednik reče kako će penzionerima biti, ali ne i kad. A moraju oni već biti zahvalni, jer se samo pre nekoliko dana on protivio okončanju tog zakona, koji je svim penzionerima s

natprosečnom penzijom, a takvih je blizu 700.000, od novembra 2014. godine umanjio isplatu stečene penzije za do 20 odsto. Predsednik mora od svega da napravi svoj uspeh. Iznosi budućih penzija, koji je predsednik iščitao, primer su za udžbenik o populizmu. A efekat nije ni dobar ni jednako prijatan svima. Među penzionerima čije su penzije i dalje umanjene, relativno manje je onih koji ga podržavaju, nego među onima sa manjom od prosečne penzije. A da ne pominjemo odjek njegove ovakve odluke na sirotinju koja nema nikakvu penziju ni prihod. Manje će se primećivati i odsustvo kod nas konzistentne socijalne politike pravednog smanjenja i ukidanja sirotinje uopšte. Zato predsednik hoće i dalje da više uzima od penzionera od kojih to može i daje onima koji će mu sigurnije uzvratiti. Odavno on stalno deli „nas“ i „vas“ u odnosu na njege. A mnogi to ne zapažaju. I „jeftini“ stanovi za policiju i vojsku, su samo uzimanje iz džepa svih nas poreskih obveznika za te resore sile.

Predsednik je pročitanim ciframa penzija i navodnim procentima svih „povećanja“ i od 5 do 25 i od 8,4 do 13,3 posto, već ostavio snažan utisak. Poneko je već i zaboravio da su u dalekom novembru 2014. godine natprosečne penzije smanjene nekima i do blizu 20

odsto. Iako su ti najviše pogođeni najviše i uplašivali za penzije i imaju pravovaljana rešenja o visini stečenog prava. Pa kako onda da predsednik nađe načina da usrećuje sve penzionere, koji su još glasači. Svakome će kaže biti povećane penzije. Šta i kako prestavi maglovito. Pročita on neke primere, a mediji to razumeše različito. Baš na željeni način.

A nakon tog smanjenja penzija za do 20 odsto još u 2014. godini, bila su već tri usklađivanja i povećanja penzija, ali i isplate samo onima čije penzije nisu umanjene. Bezočno se stalno laže onima kojim su penzije radikalno i dugo smanjivane, da im to povećava penziju, prikrivajući da stvarno sa svakim takvim „povećanjem“ penzija oštećenim penzionerima, biva povećavan i apsolutno i relativno iznos umanjivanja njihovog stečenog i garantovanog prava na penziju.

Zato predsednik hoće i dalje da više uzima od penzionera od kojih to može i daje onima koji će mu sigurnije uzvratiti.

Odavno on stalno deli „nas“ i „vas“ u odnosu na njege. A mnogi to ne zapažaju. I „jeftini“ stanovi za policiju i vojsku su samo uzimanje iz džepa svih nas poreskih obveznika za te resore sile

Pošteno je bar izneti istinu. Najviše je smanjenje penzija naškodilo Ustavom ustrojenom „penzijskom osiguranju“, a predsednik ga evo namerava dalje rušiti. Osiguranje se sastoji u razmeni plaćanja doprinosa iz svake zarade od osiguranika odnosno njegovog poslodavca, kako bi u proporciji sa ukupnim uplatama za to osiguranje, kad se ispuni i uslov starosti ili invaliditeta, bilo stečeno pravo na mesečnu penziju. Penziju utvrđuje penzijski fond rešenjem i utvrđena mesečna penzija se dalje usklađuje. Do pomenutog radikalnog smanjenja penzija, tako je i postupano i penzije su se usklađivale zakonom dva puta godišnje za rast cena i rast bruto društvenog proizvoda. Zakonom je data i garancija države da ona ispuni pravo na penziju ako to ne uradi fond.

Od smanjenja penzija nastavljeno je smanjeno jednogodišnje usklađivanje prava na penzije i ono je u tri navrata dostiglo ukupno 7,9

posto do sad. Ali to povećanje penzija naplatili su samo oni penzioneri čije penzije nisu ni umanjivane, dok je oštećenim penzionerima samo uvećavano pravo, a još više smanjivano njegovo ostvarenje. Tako bi samo ukidanje zakona o smanjenoj isplati penzija, značilo da će prva penzija posle toga oštećenim penzionerima biti veća za tih 7,9 posto, a zaboravljeno da zbog velikog prethodnog smanjenja nije pristojno nazivati to ikakvim povećanjem.

Predsednik je odlučio da i najmanje povećanje penzije bude 8,4 posto, što znači da bi već obilato oštećenim penzionerima nakon četiri godine, mesečna penzija bila veća za samo 0,5 odsto, ako i to nije računaska greška. Tako demagoški svim penzionerima predsednik udeli povećanje, nakon što im je za četiri ili više godina oduzeto blizu sto milijardi dinara od njihovih

prava. Predsednik sve ispodprosečne penzije povećava po progresivnoj stopi najviše do 13,3 posto, po njegovom principu, principu što je penzija manja to veće povećanje. On ne razume da visina penzije nije prava mera siromaštva. Još su u težem položaju mladi, kao i nezaposleni. A u civilizovanom društvu solidarnost mora biti pravedna. Treba registrovati sirotinju i rešavati njihove probleme iz budžeta.

Uzimanje od nekih penzionera, da bi se dalo drugim penzionerima, je štetni populizam predsednika koji zamagljuje rešavanje siromaštva. Korisnici penzija iz drugih zemalja su naši „siromašni“ penzioneri. Ima i vlasnika kapitala, sa malim penzijama. A svojom pogrešnom odlukom predsednik dalje ruši ustavno utvrđeno „penzijsko osiguranje“ i nastavlja kršiti prava nekih penzionera, da bi uvećao prava drugih. Još jednom on otežava funkcionisanje prava i stvaranje pravne države. Ako tako ostane biće isti problem i dalje pred našim Ustavnim sudom. Može li se nastaviti različito ispunjavanje prava na stečenu penziju, makar i po odluci predsednika? Naraslo siromaštvo mora se rešavati iz budžeta od svih, u proporciji sa prihodnim i imovinskim mogućnostima, kako to takođe određuje Ustav.

Autor je redovni član Naučnog društva ekonomista i konsultant za strana ulaganja

Podneo sam ostavku zbog stavova Veljka Đurića

Aleksandar Saša Nećak

PISMA

Uveren sam da svako ima pravo da se opredeli i usvoji, u skladu sa svojim moralnim vrednostima i dostignutim stepenom društvene svesti, bilo koju ideološku i političku opciju. Takođe smatram da svako tu svoju opredeljenost mora da uskladi sa javnom funkcijom koju u ime društava obavlja, pa tako i direktor Muzeja žrtava genocida dr Veljko Đurić Mišina.

Kao antifašista, kao građanin Srbije i kao član Upravnog odbora Muzeja žrtava genocida obavezan sam da se u skladu sa mojim mogućnostima i sposobnostima, svim legalnim i legitimnim sredstvima suprotstavim prekrjanju istorijskih činjenica.

Negiranje učešća i bilo kakve odgovornosti Milana Nedića u stradanju Jevreja

tokom Holokausta u okupiranoj Srbiji je neprihvatljivo iskrivljavanje istorijskih činjenica.

Direktor Muzeja žrtava genocida, gospodin dr Veljko Đurić Mišina, uporno i bez argumenata, zalaže se da javnost ubedi u nevinost Milana Nedića. Kao dr istorijskih nauka nesumnjivo dobro je upoznat sa dokumentima koji se nalaze u Arhivu Srbije, a koji nedvosmisleno govore suprotno onom za šta se dr Veljko Đurić Mišina zalaže.

istoričara nisu dovoljan razlog da, odgovornog za te žrtve, Milana Nedića ne smatra zločincem.

Ja sam se zavetovao da ću učiniti sve što je u mojoj moći da se Holokaust, da se to zlo više nikada nikom i negde ne dogodi. Ako bih, pod ovim uslovima i okolnostima, ostao na mestu člana UO Muzeja žrtava genocida, pogazio bih zavet koji sam dao, postao bih saučesnik u prekrjanju istorije, a to je po mom dubokom uverenju neoprostiva sramota.

Ja ne mogu da prihvatim da će, koliko sutra, na čelu Memorijala Staro sajmište, simbola stradanja Jevreja, biti čovek koji negira odgovornost Milana Nedića za smrt 3.684 ljudi, pretežno žena i dece, umorenih jezivom smrću samo zato što su bili Jevreji

Ja ne mogu da prihvatim da će, koliko sutra, na čelu Memorijala Staro sajmište, simbola stradanja Jevreja, biti čovek koji negira odgovornost Milana Nedića za smrt 3.684 ljudi, pretežno žena i dece, umorenih jezivom smrću samo zato što su bili Jevreji.

Za mene je neshvatljivo da žrtve Judenlagersa Semlina za

Svestan sam da ne mogu očekivati da će dr Veljko Đurić Mišina promeniti svoja uverenja, kao ni da će Vlada Republike Srbije zbog ovakvih stavova direktora Muzeja žrtava genocida smeniti.

Zato sam 23. maja 2018, Predsedniku Vlade Republike Srbije podneo ostavku na mesto člana UO Muzeja žrtava genocida.

Zašto otvarate stranice Danasa za svakakve tipove?

Nenad Petrović

REAGOVANJE

Biću sažet i jasan. Nisam zadovoljan vašom uređivačkom politikom koja dopušta srpskim nacistima i konzervativcima da plasiraju svoje mračne ideje preko tako eminentnog lista kakav je Danas. Da li vi mislite da je demokratija jednaka slabosti i popustljivosti? Da li slobode treba da omoguću širok prostor onima koji su protiv slobode (i života) i koji hoće da je (zlo)upotrebe kako bi ukinuli slobode? Da koristeći slobode osvoje vlast i unište sve slobode? Zašto otvarate širom svoje stranice za takve tipove kakvi su Veljko Đurić Mišina, Kosta Čavoški, Boško Obradović, Olivera Zekić... O da, to bi zaista bilo lepo samo kada bi i Vučićević u Informeru i Mitrović na Pinku dozvoljavali da se bar povremeno pojavi nešto što se ne uklapa u njihovu „uređivačku politiku“ (ako se to može tako nazvati). Kada se to desilo da je tamo izašlo nešto što je suprot-

no njihovoj tendenciji i ko zna čijim interesima koje sprovede? Da li mislite da se u Nemačkoj u bilo kojem uticajnom dnevniku i na nacionalnim televizijama može pojaviti tekst ili govornik koji bi tvrdio kako Hitler i Treći rajh i nisu baš toliko crni kao što se to obično misli? Ne može se pojaviti čak ni u tabloidima koji su jednako šareni i skandalozni kao ovi naši. Može se pojaviti samo u biltenima i malotiražnim listovima

Da li ste vi svesni da bi takvi tipovi samo kada bi mogli sve nas koji stojimo da drugoj strani slatko poubijali ili zatočili u logore?

ma koje izdaju razne ultradesničarske grupe i partije.

Posle februarske polemike Mišina - Martinov i sadašnje Mišina - Roknić, posle „studije“ Koste Čavoškog, koji se bavi strašno važnim pitanjem nedovoljnog isticanja svetog Save u predloženoj Ustavu SPC, nakon polemike Olivera Zekić - Slaviša Lekić, stalnog objavljivanja autorskih tekstova i saopštenja Boška Obradovića i pokreta Dveri pitam se: Da li ste vi sve-

sni da bi takvi tipovi samo kada bi mogli sve nas koji stojimo na drugoj strani slatko poubijali ili zatočili u logore? Da je ova sadašnja vlast (ma kako grozna bila) med i mleko naspram takvih kojima se pripravlja teren za neku blisku budućnost? Tako sam i ja bio naivan i glup kada sam osamdesetih godina u onom jednopartijskom režimu sažaljevo Vojslavu Šešelja što ga progoni „totalitarna“ vlast. Odlazio na protestne večeri u Udruženje književnika Srbije, potpisivao peticije protiv represije nad slobodom izražavanja... Mada se nisam slagao sa njegovim idejama, bio sam dovoljno glup što sam mislio da svakome treba dozvoliti da iznosi svoje mišljenje u javnosti pa ma kakvo ono bilo. Danas mislim da je Šešelja i njemu podobne trebalo još strože kazniti.

Demokratija ne sme značiti slabost, mlitavost, bezidejnost, kukavičluk. Neka ih neka Mišine (i ostale mešine i mješine) objavljuju svoje „ideje“ u Informeru i na Pinku, nemojte im još i vi otvarati prostor, imaju ga oni i previše.

Temeljna misao liberalizma nije da svi imaju pravo na slobodu već da nema slobode za neprijatelje slobode!

Autor je književnik i istoričar

VIC

Danas

Vozi lik audija, izgubi kontrolu i zabije se u kontejner. Iznerviran, izlazi iz auta da vidi štetu, a u tom trenutku izlazi i Ciga iz kontejnera i kaže:

– Brate, hoćeš da se dogovorimo ili da zovem muriju?